
Інна ІНШАКОВА
(Кривий Ріг, Україна)

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Сучасні виклики перед українським суспільством вимагають докорінної зміни, реформування й трансформації усіх сфер життя суспільства. Рушійною силою таких змін було і залишається реформування системи освіти, зокрема вищої, у підготовці висококваліфікованих фахівців освітньої галузі. Первинною ланкою, що забезпечує розвиток і формування якостей людини, є дошкільна освіта. У зв'язку з цим надаємо особливе значення підготовці здобувачів освіти зі спеціальності 012 Дошкільна освіта. Останнім часом спостерігаємо низку докорінних змін законодавчої бази підготовки студентів за вказаною спеціальністю. Вони зафіксовані у новій редакції Базового компонента дошкільної освіти, законах України «Про Вищу освіту», «Про дошкільну освіту» і покликані інтегрувати український освітній простір до європейських стандартів. Невід'ємним складником забезпечення якості освітнього процесу є здатність до інноваційної діяльності випускника закладу вищої освіти.

Ця здатність забезпечується завдяки формуванню інноваційної компетентності педагога. Під цим поняттям розуміємо систему мотивів, знань, умінь, навичок, особистісних якостей педагога, що забезпечує ефективність використання нових педагогічних технологій у роботі з вихованцями. У структурі інноваційної компетентності можемо виокремити складові компоненти, з-поміж яких – формування у студентів уявлення про інноваційні педагогічні технології, можливості їх використання, місце і

роль інноваційних освітніх технологій в роботі з дошкільниками, культури їх застосування в закладі дошкільної освіти тощо [2].

Натомість під інноваційною педагогічною діяльністю розуміємо тісний зв'язок з практикою навчання і виховання дошкільників, бажання і вміння педагога змінювати освітній процес у закладі дошкільної освіти відповідно до вимог сучасності, зробити його цікавим, змістовним і дієвим, виявити творчий підхід вихователя у взаємодії з дітьми.

Впровадження інноватики в освітній процес перебуває в полі зору українських дослідників (І. Дичківська, М. Левківський, О. Савченко, К. Макогон, О. Біляковська, Г. Демиденко та інші). Вони вивчали теоретико-методологічні основи підготовки педагогів до інноваційної діяльності, готовність педагога до інноваційної діяльності, проблему впровадження педагогічних інновацій в освітній процес.

Зокрема, І. Дичківська у своїх наукових працях розкриває сутність інноваційної педагогічної діяльності та формулює можливі чинники, які впливають на здійснення педагогом інноваційної діяльності. Неготовність особистості до інноваційної діяльності може бути викликана низкою чинників, наприклад, суспільні бар'єри, які полягають у тому, що усе нове і незвичне важко сприймається і приживається, викликає страх його застосування передовсім через усталеність традиційної системи освіти. Наступним фактором можемо визначити недостатнє навчально-методичне й наукове забезпечення процесу застосування інноватики [1]. Звідси нагальна потреба в напрацюванні практичних рекомендацій, теоретичних узагальнень і обґрунтувань, що стали б підґрунтям у стимулюванні спільноти сучасних педагогів до новітнього підходу в роботі з дітьми. Крім того, здійснення такої діяльності вимагає від працівника закладу освіти власної креативності, нестандартного мислення, відсутності почуття страху перед новим і незнайомим, а отже, психологічної готовності та сприяння з боку керівництва закладу, колег, батьків вихованців і дітей.

З метою формування професійних умінь і навичок студентів спеціальності 012 Дошкільна освіта керівники навчальних і

виробничих практик активно залучають здобувачів освіти до інноваційної діяльності з дошкільниками. Вони вчаться активно використовувати комп'ютерні технології (мовленнєві вправи, дидактичні ігри, розвивальні ігри тощо), презентації, використання інноваційних здоров'язбережувальних технологій та інше.

Отже, питання впровадження інноваційної діяльності в освітній процес є актуальним і перебуває в полі зору широкого кола науковців, педагогів-практиків, експериментаторів, що, на нашу думку, є доцільним і обґрунтованим. Нині напрацьований широкий масив наукової та науково-методичної інформації в аспекті розглядуваної проблеми. Однак, вважаємо, що є ціла низка аспектів, які потребують подальшого розв'язання, частину з них окреслили у своїй роботі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дичківська І. Інноваційні педагогічні технології : навчальний посібник. Київ : Академвидав, 2004. 352 с.
2. Михайлишина Р. Професійна готовність педагога до інноваційної діяльності: якісний аспект. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2016. Вип. 31. С. 11–18.